

Voi n-ați văzut cum marea...

Adina Speranta

Voi n-ați văzut cum marea s-a gârbovit sub toamnă,
cum strigă marinarii spre cerul mânișos,
nici bărcile izbite de valul de aramă
ce a cuprins în brațe un ultim albatros.

Voi n-ati văzut nisipul încercănat de alge,
cu tâmpalele albite de-al scoicilor sobor,
în depărtări, pescarul năvodul când îl trage
parcă-i bătrânul Chronos oprind timpul din zbor.

Voi n-ați văzut nici luna întinsul cum străbate
lăsând pe ape urme asemenei unui melc,
nici farul cum clipește cu lacrima-i ce arde
chemând la țărmul rece corăbii care trec.

Voi n-ați văzut durerea din coamele-nspumate!
Pierdută-n herghelii de raze este vara,
s-a stins ca Afrodita din epopee moarte.
Voi ați plecat, e toamnă, și n-ați văzut cum marea...

adina v.

8.11.2018

©Adina V.